

at de Bestemmelser, der er kommet ind i Loven, gør, at det ikke bliver saaledes, som det ærede Medlem Hr. Sven vil give det Udseende af, at det ikke bliver paalagt dem, som faar Afgiften, at benytte Afgiften til Vejene. Det er netop udtrykkelig fastslaaet i Loven, at Afgiften af Automobilerne skal benyttes fortrinsvis til visse Vejarbejder. Der er ingen Vej udenom, idet Amtskommuner, Sognekommuner og Bykommuner senere skal gøre Rede for, hvorledes de har benyttet disse Afgifter — det er ogsaa forlangt i Loven. Naar man ikke kunde opnaa at faa Vejraadet, vil jeg tro, at der nu er kommet saa udmærkede Bestemmelser ind i Lovforslaget i Stedet, at det Formaal, som Ministeriet havde tilsigtet ved sit Forslag om Vejraadet, fuldt ud er opnaaet, idet det er fastsat, at Afgiften benyttes til en successiv Ombygning af vore Veje, saaledes at de kan taale den stærkt stigende Automobiltrafik.

Jeg vil endvidere anbefale, at man stemmer imod det Underændringsforslag, der er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Henningsen og Hr. Niels Frederiksen. Der tales her om, at i jernbanefattige Egne skulde de paagældende Vogne have en nedsat Afgift, eller Afgiften skulde helt kunne bortfalde. Jeg fraraader dette, fordi Begrebet „jernbanefattig“ ikke er let at definere, og ogsaa fordi de paagældende Egenes Kommuner ganske afgjort nok vil kræve deres Del af Afgiften af Motorvogne fra hele den øvrige Del af Landet, og det er maaske i Egne, hvor man ellers saa godt som ingen Motorbefordring har. De vil altsaa efter Loven faa en meget betydelig Andel i Skatten, og det vil da kun være et ringe Bidrag, om der skal betaales 3—400 Kr. af en Vogn, som løber i Automobilrute der. Jeg vil derfor fraraade, at man stemmer for dette Ændringsforslag, og skal i Tilslutning til Udvalgets Ordfører (Carl Sørensen) opfordre mine Partifæller til at stemme for samtlige de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Ulrich: Det er jo ganske indlysende, at de forskellige Mennesker vil se ganske forskelligt paa hele Sagen, naar der er Tale om at lovgive for Motorfærdselen herhjemme. Men jeg noterer det glædelige, der er sket indenfor dette Udvalg, at hele Udvalget eller saa godt som hele Udvalget har staaet enigt og stiller her undtagen det ene Medlem ganske enstemmigt Ændringsforslag til dette Motorlovsforslag. Dette beviser, at der indenfor Udvalget har været

Ønske om at tage Hensyn til de forskellige Sider, som der ved en saadan Lovgivning selvfølgelig maa tages Hensyn til.

Jeg vil da ganske kort optrække de Linier, som Udvalget er gaaet efter. Man har taget Hensyn til Befolkningens Sikkerhed overfor Motorkøretøjer, man har taget Hensyn til Vejenes Bevarelse, og man har taget Hensyn til Motorsportens Udøvere. Man har taget Hensyn til Befolkningens Sikkerhed derigennem, at man har indført en Skærpelse af den Førerprøve, der skal aflægges, for at man kan faa Løjlighed til at føre et Motorkøretøj. Det er en ganske overordentlig god Bestemmelse, som rummer en overordentlig Betryggelse for de Mennesker, der færdes paa vore Gader og Veje. Man har taget Hensyn til Befolkningens Sikkerhed derigennem, at man i Betænkningen har anmodet Justitsministeren om at søge de tilladte Kørehastigheder overholdt for derved at forhindre, at den utilbørlige Kørsel, som hidtil har været tolereret, i Fremtiden ikke bliver tolereret. Man har indført Bestemmelsen om, at man yderligere vil sikre Fodgængere at kunne færdes ved Sporvognes Stoppesteder, en Bestemmelse, som jeg finder overordentlig god, og jeg kan ikke se, at det, at Sporvognskonduktørerne faar en saadan Tilladelse til at række Haanden ud og derved stoppe Færdselen, i nogen Maade skulde lægge et stærkt Ansvar over paa den paagældende Sporvognskonduktør, hvis han ikke gør det, og der saa sker en Ulykke. Thi i Forvejen findes der i Loven en Bestemmelse om, at enhver Motorvognsfører skal køre med overordentlig Forsigtighed forbi ethvert Stoppested. Dette er altsaa kun en yderligere Sikkerhed, som det lægges i Sporvognskonduktørens Haand at foranledige. Men det, at han ikke gør det, kan paa ingen mulig Maade lægge noget som helst Ansvar over paa Sporvognskonduktøren, Ansvaret er og bliver hos Føreren af Motorkøretøjet og kan ikke ved denne Bestemmelse i nogen Retning forskydes og lægges over paa andre. Endelig har man ved at indføre Bestemmelsen om, at der ikke maa føres Lygter, som skal blændes, efter min Mening ogsaa gjort noget godt for Fodgængerne, fordi disse Lygter, som pludselig bliver blændet, gav et saa stærkt Lys, at man var nødsaget til at blænde dem, fordi de forvirrede i Stedet for at gøre det, der var tilsigtet med dem. Nu indfører man altsaa ensartet Lys, som man altid skal have Lov til at føre. Det er ogsaa en Forbedring med Hensyn til Befolkningens Sikkerhed. Endelig er der Bestemmelsen om Skærpelse af Bødestraffene og særlig om overhovedet at